ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Δεκέμβριος 1890 ΦΥΛΛΟΝ Δ'.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἐτησία δρ. 1.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2. Ὁ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου» ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ γραμματόσημα οἱουδήποτε κράτους. —Γραφεῖον ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδὸς Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

Τὸ περισσότερον κυκλοφοροῦν φύλλον Συνδρομηταὶ μέχρι τοῦδε 8,500

Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς ἡμῶν, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀποστείλωσι τὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους συνδρομὴν αὐτῶν, διότι παρῆλθον ἤδη τέσσαρες μῆνες ἐνῷ ὅρος εἶνε ἡ προπληρωμή, ὡς καὶ τοὺς καθυστεροῦντας ἔτι τὴν τοῦ λήξαντος ἔτους συνδρομήν, ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν αὐτήν, διότι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων αὐτῶν στερεοτύπως.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νοημοσύνη Φώκης.—Μεγάλοι Ἄνδρες τυφλοί.—Περὶ τεχνητῶν ὀδόντων. — Χρῆσις τοῦ καπνοῦ παρὰ διαφόροις λαοῖς.—Φανταστικὴ ἑκατομμυριούχος. — Ἐρωτήσεις καὶ Ἀποκρίσεις.—Πολυϋπνία.—Ὑψηλοὶ ἄνδρες.—Εὐφυΐα ἀνθοπώλου. — Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας. — Πόσον πρέπει νὰ κοιμώμεθα.—Τερπνὰ καὶ Περίεργα.—Παντοῖα. —Ἀλληλογραφία.

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΦΩΚΗΣ

Τὸ γνωστὸν τοῦτο ἀμφίβιον, ἴσως ἔδωκε τὴν ἰδέαν τοσούτων μυθολογικῶν τεράτων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἐξ οὗ ἴσως ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τῆς Γοργόνος παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, εἶνε παρ' ὅλην τὴν κακὴν ἰδέαν ἣν τινες ἔχουσι περὶ αὐτῆς, ἓν ἐκ τῶν νοητικωτέρων ζῴων καὶ τῶν μᾶλλον ἐπιδεκτικῶν ἐξημερώσεως.

Ἀλλαχοῦ τὰς γυμνάζουσι νὰ κάμνωσιν ἄπειρα παιγνίδια, ὡς τὰς ἄρκτους καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἰδίως μάλλιστα Ἰταλοὶ κερδαίνουσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκθέτοντες αὐτὰς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Ὁ γράφων τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς εἶδε πρό τινων ἐτῶν ἐν τῇ τεχνητῇ λίμνῃ τῶν ζωολογικῶν κήπων τοῦ Λονδίνου δύο ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον, μόνη ἡ ὁμιλία ἔλειπε. Αὗται ἀφ' οὗ ἔπαιζον ἐπὶ πολλὴν ὥραν καταδυόμεναι εἰς τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἀνερχόμεναι ἐπ' αὐτό, ἐσυνείθιζον νὰ πλησιάζωσι τὸ χεῖλος τῆς δεξαμενῆς καὶ νὰ θέτωσι τὰς κεφαλάς των ἐπ' αὐτοῦ μετὰ τοιαύτης συμπαθητικῆς καὶ ἀνθρωπίνης οὕτως εἰπεῖν ἐκφράσεως, ὥστε δὲν ἠδύνατό τις παρὰ νὰ αἰσθανθῇ συμπάθειαν πρὸς αὐτάς.

Ὁ σκοπός των βεβαίως ἦτο τι πρακτικώτερον τοῦ νὰ προσελκύωσι τὰς συμπαθείας τῶν θεατῶν, καθ' ὅσον καλῶς ἐγνώριζον, ὅτι τὰ περιστοιχίζοντα τὴν δεξαμενὴν παιδία ἤρχοντο, ἵνα τὰς θωπεύσωσι καὶ τοῖς δώσωσι τεμάχια διπύρου ἢ ζαχαρωτῶν. Ἅμα ἔβλεπον τὰ παιδία προσεγγίζοντα ἤρχιζον νὰ κάμνωσι μυρίους ἀστεϊσμοὺς διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ νὰ δίδωσι ἱκετευτικωτάτην ἔκφρασιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ἐφ' ὅσον ταῦτα τὰς ἐθώπευον, οἱονεὶ τοῖς ἔλεγον ὅτι αἱ θωπεῖαι εἶνε πολὺ ὡραῖα πράγματα ἀλλὰ τὰ ἐν τῇ ἄλλῃ χειρὶ κρυπτόμενα ζαχαρωτὰ ἔτι ὡραιότερα. Ἡμέραν τινὰ συνέπεσε νὰ ἦμαι παρὼν κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ὑπηρέτης τῶν κήπων ταῖς ἔφερε τὴν τροφήν. Τί δὲν ἔπραξαν αἱ πονηραὶ ἵνα ἐπιταχύνωσι τὴν ἔλευσιν του; ἐσκίρτησαν, ἐχόρευσαν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἐπήδησαν ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς δεξαμενῆς καὶ πάλιν ἐκ φόβου πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὕδατι, μέχρις οὗ ἦλθε καὶ ἤρξατο νὰ ταῖς ρίπτῃ κατὰ τεμάχια τὴν τροφήν των. Ὅταν συνέπιπτε νὰ ρίψῃ οὗτος δὶς τεμάχιον ἄρτου πρὸς μίαν ἐξ αὐτῶν, αἱ ἄλλαι δὲν ὥρμουν ἵνα τῇ ἁρπάσωσι μέρος, ἀλλ' ἠρκοῦντο νὰ ἐκτοξεύωσι θλιβερὰ βλέμματα ἐπὶ τοῦ ὑπηρέτου.

Καὶ ταῦτα εἶνε πολὺ περίεργα προτερήματα διὰ τοσοῦτον εὐτελῆ ζῷα ὡς νομίζονται αἱ φῶκαι ἀλλ' οὐχὶ καὶ σπάνια, διότι τὶ δὲν πράττει ὁ κύων, ὁ ἵππος καὶ ἡ γαλῆ! Ἀλλ' ὅ,τι ἐσχάτως ἔπραξε φώκη τις τῶν ζωολογικῶν κήπων τῶν Παρισίων, ἀρκεῖ ἵνα ἐξαλείψῃ διὰ παντὸς τὴν κακὴν περὶ τῆς φώκης ἰδέαν τῶν πολλῶν καὶ ἵνα τὴν ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν.

Κυρία τις ἐν Παρισίοις κρατοῦσα δύο παιδία ἐβάδιζε

πέριξ τῆς δεξαμενῆς ἐν ᾗ ἔχουσι τὰς φώκας, ὅτε ἐν ἐκ τῶν παιδίων μὴ προσέξαν ἔχασε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἔπεσεν ἐν τῷ ὕδατι, ὅπου θὰ ἐπνίγετο βεβαίως, διότι ἡ δεξαμενὴ ἦτο πολὺ βαθεῖα καὶ δὲν ὑπῆρχε οὐδεὶς ἐκεῖ πλησίον ἵνα τὸ ἀνασύρῃ ἐξ αὐτῆς ἂν μία φώκη δὲν ἔδραμεν εἰς βοήθειάν του, καὶ δὲν κατώρθωνε νὰ τὸ σώσῃ ἀναβιβάζουσα αὐτὸ ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δεξαμενῆς. Ἡ ἐν λόγῳ κυρία διηγουμένη βραδύτερον τὴν ἱστορίαν τῆς πτώσεως τοῦ παιδὸς ἐβεβαίου, ὅτι ὁ θαυμασμός της ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα μεθ' ἧς ἡ ἐκεῖ ὑπάρχουσα φώκη ἐπλησίασε τὸ παιδίον καὶ ἤρξατο νὰ τὸ ὠθῇ διὰ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ ἄνω ἐπὶ τῶν τειχωμάτων τῆς δεξαμενῆς, μετὰ τοσαύτης ἀβρότητος καὶ προσοχῆς μεθ' ὅσης ὀλίγαι μητέρες θὰ τὸ ἔπραττον ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ. Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω οἱ κύνες κάμνουσι περισσότερα τούτου, ἀλλ' ἐκείνους τοὺς γυμνάζουσι, ἐνῷ ἡ φώκη ὅ,τι ἔπραξεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ ἔπραξεν ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ χωρὶς νὰ τὴν γυμνάσωσι.

Ἐκ Παρισίων

Dr. HONORE DUPUYS

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΥΦΛΟΙ

Ὅσον παράδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἂν φαίνηται ἐκ πρώτης ὄψεως πῶς οἱ τυφλοὶ δύνανται νὰ ἐκπαιδευθῶσι καὶ νὰ λάβωσιν ἰδέαν τινα περὶ τοῦ κόσμου ὃν δὲν γνωρίζουσιν ἐκ πραγματικῆς ἀντιλήψεως, ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἀνδρῶν ὑπῆρξαν τυφλοί.

Μεταξὺ τῶν ποιητῶν ἔχομεν τοὺς μεγίστους ποιητὰς τοῦ κόσμου καὶ τοὺς δύω τυφλούς, τὸν Ὅμηρον καὶ τὸν Μίλτονα. Ἡ φύσις λέγουσι ἀναπληροῖ τὰς ἐλλείψεις τῆς μιᾶς αἰσθήσεως διὰ τῆς ἄλλης, τοῦτο εἶνε ἐν μέρει ἀληθές, ἀλλὰ πῶς κατορθώνει νὰ δώσῃ εἰς τοὺς τυφλοὺς τὴν ἰδέαν τοῦ ὡραίου καὶ τοῦ ἀχρήστου; Ὅστις ἀνέγνωσέ ποτε τὰς περιγραφὰς τῶν δύο τούτων ρηθέντων ποιητῶν θὰ ἴδε μετὰ πόσης ἀκριβείας καὶ τελειότητος ζωγραφίζουσι τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως χωρὶς ποτὲ νὰ τὰς ἴδωσι. Τίς δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τοῦτο; Ἡμεῖς ἔχομεν ὀφθαλμοὺς καὶ βλέπομεν καθ' ἑκάστην τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, βλέπομεν τὴν καταιγίδα καὶ τὴν γαλήνην καὶ ὅμως τις ἐξ ἡμῶν περιέγραψε ταῦτα τόσον τελείως καὶ γλαφυρῶς; Ὑπάρχει ἴσως δύναμις τις ἐν τῷ ἀνθρώπῳ δι' ἧς οὗτος μαντεύει ταῦτα ἢ ἴσως διὰ τῆς ἀκοῆς δύναται ν' ἀντιληφθῇ καὶ τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας των; Ἄδηλον. Τοῦτο μόνον γινώσκομεν ὅτι ὁ Μίλτων καὶ ὁ Ὅμηρος ἐγίνωσκον τὴν φύσιν μετ' ἀπαραμίλλου τελειότητος.

Πλὴν τῶν ποιητῶν τούτων ἔχομεν καὶ ἄλλους τυφλοὺς οἵτινες διεκρίθησαν καὶ κατέλαβον διὰ τῆς μαθήσεως των θέσεις περιβλέπτους ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ὁ διάσημος Ἰρλανδὸς ρήτωρ δόκτωρ Μακδόναλδ, ὅστις τυγχάνει βουλευτὴς καὶ ἀντιπροσωπεῖ ἐπαξίως τὴν πατρίδα του. Ἕτερος εἶνε ὁ δόκτωρ Γεώργιος Μάθιουσον διάσημος συγγραφεὺς φιλόσοφος. Ἔχομεν πρὸς τούτοις τὸν ποιητὴν Μάρτοον, τὸν καθηγητὴν Δωσὲ τέως γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἀγγλίας, τὸν μέγαν μουσουργὸν Χάνδελ ὅστις τυφλωθεὶς ἐξηκολούθει νὰ γράφῃ, τὸν Μακφάρεν ἕτερον μουσουργόν, τὸν περίφημον καθηγητὴν τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Κάμβριτζ δόκτορα Βλακλόκ, τοὺς ἱστορικοὺς Χόλμαν καὶ Πρέσκοτ, τὸν φυσιολόγον Χοῦμπερτ. Σημειωτέον ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος περιηγήθη τὴν ὑφήλιον καὶ ἔγραψε περιγραφὰς πολὺ τελειοτέρας τῶν ἐχόντων ὀφθαλμοὺς συναδέλφων του.

Εἶνε λοιπὸν ἡ τελειότης τῶν ὀργάνων τοῦ ἀνθρώπου ἥτις τὸν ἀναβιβάζει ὑπὲρ τὰ ἄλλα ζῶα ὡς τινες φιλόσοφοι ἠθέλησαν νὰ βεβαιώσωσι; Ἢ μήπως ἡ ἀθάνατος ἐν αὐτῷ ψυχὴ βλέπει χωρὶς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκούει χωρὶς ὦτα καὶ ἀντιλαμβάνεται τὰ ἔργα ἐκείνου κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ ὁποίου ἐπλάσθη;

Α.

ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ἄλλοτε ἐπρομηθεύοντο τοὺς τεχνητοὺς ὀδόντας ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὁ Λῆβερ εἷς ἓν ἐκ τῶν μυθιστορημάτων του, παριστᾷ τὸν ἥρωά του ἐπιτιθέμενον κατά τινος Ἰουδαίου ὀδοντοϊατροῦ ὃν εὑρίσκει ἐξάγοντα τοὺς ὀδόντας νεκροῦ ἀποθανόντος εἰς τινα μάχην. Σήμερον ὅμως οἱ ὀδόντες εἶνε τεχνητοὶ καὶ κατασκευάζονται ἐκ σινικοῦ ἰδίως ἀργίλου καὶ χρωματίζονται διὰ τιτανώδους πλατίνης, χρυσοῦ καὶ τῶν ὀξυδίων διαφόρων ἄλλων μετάλλων.

Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς Γάλλους καὶ ἐπὶ τινα χρόνον διετέλεσαν οἱ μόνοι κατασκευασταὶ τοιούτων ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ βιομηχανία αὕτη σχεδὸν ἐξέλιπεν ἐκεῖθεν καὶ ἤδη οἱ πλεῖστοι κατασκευάζονται ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ.

Πρό τινων ἐτῶν κατὰ τὴν συνέλευσιν τῶν Βρεττανῶν ὀδοντοϊατρῶν ὑπελογίσθη ὅτι ἡ καθ' ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον κατανάλωσις τεχνητῶν ὀδόντων ἀνέρχεται εἰς δέκα ἑκατομμύρια ἐτησίως, ἀλλὰ κατόπιν ἐβεβαιώθη ὅτι μόνη ἡ Ἀμερικὴ καταναλίσκει ὀκτὼ ἑκατομμύρια ὥστε τὸ ποσὸν ὀφείλει νὰ εἶνε πολὺ μεγαλείτερον.

Πλὴν τῶν ἐργοστασίων ἐν οἷς κατασκευάζονται λευκοὶ ὀδόντες ὑπάρχει ἐν Ἀμερικῇ ἐν τοιοῦτον ἐνῷ κατασκευάζονται μέλανες πρὸς χρῆσιν τῶν Κινέζων οἵτινες συνειθίζουσι νὰ βάφωσι τοὺς ὀδόντας των μέλανας.

Ἄλλοτε οἱ τεχνητοὶ ὀδόντες ἐδένοντο διὰ χρυσοῦ καὶ βεβαίως ἦσαν ὅλως δυσπρόσιτοι εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀλλ' ἤδη ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς κατασκευῆς τῶν σιαγόνων ἐκ καουτσοὺκ οὗτοι ἐγένοντο μᾶλλον εὐπρόσιτοι εἰς πάντας.

Ὁ ἀξιολογώτερος ὀδοντοϊατρὸς τῆς ἐποχῆς μας εἶνε Ρωμαῖος τις καλόγηρος ὀνόματι Ἀδελφοὶ Ὀρσέτικοι. Οὗτος δὲν μεταχειρίζεται οὐδὲν ἐργαλεῖον πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν ὀδόντων ἀλλὰ τοὺς λαμβάνει διὰ τῆς χειρὸς καὶ τοὺς ἀποσπᾷ διὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκολίας. Οὕτω προστρέχει μέγα πλῆθος ἀνθρώπων πρὸς αὐτὸν καθ' ἑκάστην μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας τῆς Ρώμης. Τελευταῖον μάλλιστα ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ἐκβάλῃ ἕνα ὀδόντα αὐτοῦ τοῦ Πάπα Λέοντος.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΠΑΡΑ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΛΑΟΙΣ

Οὐδὲν ἴσως ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε τόσον παγκόσμιον ὅσον τὸ κάπνισμα. Ὁ καπνὸς μασᾶται, τρώγεται καὶ χώνεται εἰς τοὺς ρώθωνας. Χάριν δὲ περιεργείας ἀπαριθμοῦμεν κατωτέρω τὰς κυριωτέρας τοῦ καπνοῦ χρήσεις παρὰ διαφόροις λαοῖς.

Οἱ Νιγῆται τῆς Σουζών, μιᾶς ἐκ τῶν Φιλιππίνων, νήσων οὐδέποτε παύουν καπνίζοντες σιγάρα θέτοντες τὸ ἠναμμένον ἄκρον αὐτῶν ἐν τῷ στόματί των! Οἱ Ὀτεντότοι ἵνα προμηθευθῶσι καπνὸν δίδουσι τὰς συζύγους των εἰς ἀντάλλαγμα, ὅταν δὲ δὲν δύνανται δι' οὐδενὸς μέσου νὰ προμηθευθῶσι τοιοῦτον πληροῦσι τὰς καπνοσύριγγάς των διὰ ἐξηραμένων ἀκαθαρσιῶν τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ ρινόκερω.

Ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν Ἰμαλαΐων οἱ ὀρεινοὶ κάμνουν μικρᾶς σύριγγας ἐντὸς τῆς παγωμένης χιόνος ἀφ' οὗ δὲ θέσωσιν εἰς τὸ ἓν ἄκρον αὐτῆς καπνὸν μεθ' ἑνὸς καρβούνου ἐπ' αὐτοῦ, ἐξαπλοῦνται πρηνεῖς παρὰ τὸ ἕτερον καὶ ροφῶσιν ἐν ἀνέσει τὸν καπνόν. Ὁ Παταγῶνες ἀνάπτουσι τὴν καπνοσύριγγά των καὶ πίπτοντες καὶ οὗτοι πρηνεῖς ροφῶσι ἀλληλοδιαδόχως τὸν καπνὸν κατὰ τρόπον προξενοῦντα αὐτοῖς εἶδος μέθης διαρκούσης ἐπί τινα λεπτὰ τῆς ὥρας. Οἱ κάτοικοι τῆς χερσονήσου Κοὺκ ἐν Αὐστραλίᾳ εἶνε φοβεροὶ καπνισταί. Ἡ καπνοσύριγξ των ἥτις κατασκευάζεται ἐκ μπομποῦ καὶ ἧς τὸ δοχεῖον εἶνε τεσσάρων περίπου δακτύλων διαμέτρου κάμνει τὸν κύκλον τῶν παρακαθημένων, ἀφ' οὗ πληρωθῇ καὶ ἀναφθῇ ὑπὸ τοῦ πρώτου μεταξὺ αὐτῶν.

Αἱ ρίνες τῶν Μοσάνων ἀθλίας τινος φυλῆς τῆς Ἀφρικῆς εἶνε παραμεμορφωμέναι ἐκ τῆς μεγάλης χρήσεως τοῦ ταμβάκου Ὑπάρχουσι τινες μεταξὺ αὐτῶν οἵτινες ἀνάγκάζονται νὰ ἀνασκάπτωσιν οὕτως εἰπεῖν τοὺς ρώθωνάς των, ἵνα ἀφαιρέσωσι τὴν φράσσουσαν αὐτοὺς κόνιν τοῦ ταμβάκου. Οἱ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Ταγκικὰ λίμνης οἰκοῦντες Οὐαδχιδσοὶ οὔτε μασῶσι οὔτε καπνίζουσι, οὔτε ταμβακίζονται, ἀλλὰ φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τὸν καπνόν των ὃν ἀφ' οὗ βρέξωσι ἐξάγουσι διὰ τῆς θλίψεως τὸν χυμόν του. Διὰ τοῦ ὑγροῦ τούτου πληροῦσι τοὺς ρώθωνάς των ἵνα δὲ μὴ ἐχχέηται, τοὺς φράττουσι κατόπιν διὰ μικρῶν ξυλίνων πωμάτων.

Οἱ Καφῆραι οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ προμηθεύωνται ταμβάκον τῆς ἀρεσκείας των ἀναγκάζονται νὰ προσθέτωσι εἰς τὸν κοινὸν ταμβάκον πέπερι καὶ εἶδος τι στάκτης. Οἱ μαῦροι τῆς Θχεσίρης ἀναμιγνύουσι τὸν καπνὸν μὲ ὕδωρ παρασκευάζοντες οὕτω εἶδος χυλοῦ καλουμένου Βοῦκα, ὃν θέτουσιν εἰς τὸ στόμα των καὶ τὸν ἀνακινοῦσιν ἐν αὐτῷ διὰ τῆς γλώσσης των. Ὡς δὲ παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις δίδονται ἐσπερίδες τεΐου, οὕτω καὶ παρ' αὐτοῖς δίδονται τοιαῦται ἵνα μασήσωσι τὴν Βοῦκα.

Ἐν Παραγουάϊ αἱ γυναῖκες ἰδίως μασῶσι τὸν καπνόν. Φαντασθῆτε τὴν θέσιν τοῦ δυστυχοῦς περιηγητοῦ τῶν μερῶν ἐκείνων ὅταν εἰσελθὼν εἴς τινα οἰκίαν τῷ παρουσιασθῇ ἡ οἰκοδέσποινα ἐν τῇ ἐκ σατὲν καὶ ἀδαμάντων περιβολῇ της, πρὶν δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς χώρας τῷ παρουσιάσει τὰ χείλη της ἵνα τὰ ἀσπασθῇ ἐκβάλλει ἐκ τοῦ στόματος της τοὺς ἡμιμασημένους καπνούς.

Ἐν Βιργινίᾳ, Καρολίνα, καὶ Ἀλαβάμα, παραχόνουσι τὴν κόνιν τοῦ καπνοῦ μεταξὺ τῶν ὀδόντων των. Τινὲς δὲ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς κόπτουσι τὰ φύλλα τοῦ καπνοῦ εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ τὰ τρώγουσι. Οἱ δὲ Ἐσκημῶοι λέγεται ὅτι προτιμῶσι νὰ ροφῶσι τὴν εἰς τοὺς σωλῆνας τῶν καπνοσυρίγγων ἐναπομένουσαν ὕλην!

Περαίνοντες λέγομεν ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑπάρχει ἐν τῷ καπνῷ οὐσία τις ἀνάλογος κατὰ τὴν ἐπιρροὴν πρὸς τὸ οἰνόπνευμα, τὸ ὄπιον, τὸ χασίς, ἢ τὴν μορφίνην, ἥτις καίτοι ἀηδὴς τὴν γεῦσιν διὰ τῆς χρήσεως λαμβάνει κράτος ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ καὶ καθιστᾷ τὴν χρῆσιν του σχεδὸν ἀναγκαίαν.

Ρ.

ΦΑΝΤΑΣΙΟΠΛΗΞΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥ

Ἑκατομμυριοῦχος τις τῆς Νέας Ὑόρκης ἐφεῦρε νέαν τινα μέθοδον ἵνα δύνηται νὰ θεωρῇ τὴν πατρίδα του Ἀϊδολβέργην χωρὶς νὰ ἀναγκάζηται νὰ διέρχηται τὸν ὠκεανόν, Ἔκτισε ἐντὸς τοῦ κήπου του ἀπέναντι τῶν παραθύρων τοῦ δωματίου του μικροσκοπικὴν Ἀϊδελμβέργην. Ἡ μικροσκοπικὴ αὕτη πόλις καταλαμβάνει χῶρον ἑνὸς περίπου τετάρτου τοῦ μιλίου καὶ ἐγένετο κατ' ἀπομίμησιν φωτογραφιῶν. Ἐν τὸ μέσῳ ρέει ὁ Νέκαρ ἐφ' οὗ βλέπει τις τὰς παλαιὰς καὶ τὰς νέας αὐτοῦ γεφύρας. Αἱ οἰκοδομαὶ εἶνε λίθινοι καὶ εἶνε ὕψους ἀπὸ δύο μέχρι πέντε ποδῶν ἐνῷ τὰ κωδωνοστάσια τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ πύργοι φθάνουσιν ἀπὸ ὀκτὼ μέχρι ἕνδεκα. Ὄπισθεν τῆς πόλεως ἐγείρεται ὁ ἐρειπωμένος πύργος μετὰ τοσαύτης, φυσικότητος ὥστε τὸ σύνολον θεωρούμενον ἀπό τινος ἀποστάσεως ἐμποιεῖ ἔκπληξιν. Ἡ οἰκοδομὴ μόνον αὕτη ἐστοίχισεν εἰς τὸν κ. Πέτλερ πλέον των 50,000 φράγκων. Ἕτερον θαυμάσιον παιγνίδιον τῆς μηχανικῆς ἐν τῷ αὐτῷ κήπῳ εἶνε τεχνητή λίμνη ἐν ᾗ τὸ ὕδωρ διοχετεύεται διὰ σωλήνων ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λίμνης ὑπάρχει ἀντίτυπον τοῦ Sehloss Hohensch-wangua ἑνὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως τῆς Βαβαρίας οἰκοδομηθέντων πύργων, ᾠκοδομημένον ἐπὶ ὑψηλοῦ βράχου. Ὁ κ. Πέτλερ ἔκαμε τὴν περιουσίαν του κατασκευάζων ζαχαρωτά.

Τὸ τοιοῦτον δὲν πρέπει νὰ φανῇ ποσῶς παράδοξον

εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καθ' ὅσον ἡ ζαχαροπλαστικὴ εἶνε ἓν ἐκ τῶν ἐπικερδεστέρων ἐπαγγελμάτων πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Καὶ πῶς νὰ μὴ εἶνε ἀφοῦ ἡ σάκχαρις πωλεῖται χονδρικῶς ἀντὶ 26 περίπου λεπτῶν ἡ ὀκὰ τὰ δὲ ζαχαρωτὰ εἶνε πολὺ ἀκριβώτερα ἢ ἐδῶ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Εἰς ποῖον μέρος ὑπάρχουσι δένδρα ἄνευ φύλλων;

Ἡ Αὐστραλία ἡ γῆ τῶν ἀνθέων ἄνευ ἀρώματος καὶ τῶν παρθένων ἄνευ αἰδοῦς, ὡς λέγει ὁ Αὐστραλὸς ποιητής, εἶνε ἡ πατρὶς καὶ τῶν παραδόξων τούτων δένδρων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐν ἢ ζῇ τὸ καγκαροῦ καὶ ἐν ἢ τὸ θέρος πίπτει κατὰ Ἰανουάριον μῆνα καὶ ὑπάρχουν καὶ συμβαίνουν ὅλα τὰ παράδοξα πράγματα τοῦ κόσμου ὑπάρχουν ἀπέραντα δάση ἐκ τῶν δένδρων τούτων ἅτινα καλοῦνται Ἄφυλλοι Ἀκακίαι καὶ Κασουαράριαι. Αἱ ἄφυλλοι Ἀκακίαι ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομά των δὲν ἔχουν παντάπασι φύλλα τὸ δὲ δένδρον ἀναπνέει διὰ μέσου καυλοῦ τινος ὅστις ἀντικαθιστᾷ ταῦτα. Αἱ δὲ Κασουαράριαι στεροῦνται καὶ τῶν καυλῶν τούτων καὶ ἔχουσι μόνον κλάδους κλίνοντας πρὸς τὰ κάτω πενθίμως.

Πλὴν τῆς Αὐστραλίας ὑπάρχουσιν ἄφυλλα δένδρα καὶ ἐν Φλωρίδι καὶ ἐν Μεξικῷ ὅπου μεγάλαι ἐκτάσεις γῆς καλύπτονται ὑπὸ εἴδους τινος Μινόζας ὅλως ἀφύλλου ἀλλ' ἐχούσης ἀκάνθας ἀναπληρούσας τὰ φύλλα καὶ ἀλλασσούσας κατ' ἔτος.

* * * *

Ποία εἶνε ἡ μακρωτέρα ἀγόρευσις ἀπαγγελθεῖσα ἐν Βουλῇ;

Ἡ τοῦ Γλάδστονος εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ τὸ 1853 καθ' ἣν ἐλάλησεν ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ πέντε ὥρας καὶ τρία τέταρτα. Ἤδη ὑπολογιζομένου, ὅτι ὁ κ. Γλάδστων λέγει περίπου 150 λέξεις εἰς ἕκαστον λεπτὸν, ἡ ἀγόρευσις του ἐκείνη περιελάμβανε 50,000 λέξεις περίπου. Ἡ Ἀγγλικὴ Βουλὴ δὲν φημίζεται ἐν τούτοις πολὺ διὰ τὰς μακρὰς ἀγορεύσεις τῶν μελῶν της καὶ ὑπάρχουσιν ἄλλοι λαλήσαντες ἀλλαχοῦ ἐπὶ πολλὰς περισσότερον ὥρας. Οὕτω βουλευτής τις τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆς Νέας Ζηλανδίας, ὡμίλησεν εἰς μίαν περίστασιν 8 ὥρας καὶ εἰς μίαν ἄλλην 17 καθ' ἣν ἐκράτησε τοὺς συναδέλφους του ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν καὶ μίαν νύκτα ὁμιλῶν ἄνευ διακοπῆς. Ὁ κ. Μάρτιν βουλευτὴς τῆς Οὐίνιπεγγ ὡμίλησέ ποτε ἐπὶ δέκα ὥρας. Ἀλλὰ ταῦτα εἶνε μηδὲν πρὸς τὸ κατόρθωμα τοῦ δόκτορος Κόσμος, ὅστις εἶχεν τὴν αὐταπάρνησιν νὰ λαλῇ ἐπὶ 26 ὅλας ὥρας ἐν τῇ Βρεττανικῇ Κολομβίᾳ, ἵνα σώσῃ τοὺς ἀποίκους ἀπὸ τὴν καταστροφὴν ἣν θὰ τοῖς ἐπέφερε ψήφισμά τι. Ἐν τούτοις οὔτε αὕτη δὲν εἶνε ἡ μακρωτέρα γνωστὴ κοινοβουλευτικὴ ἀγόρευσις, καὶ τὸ γέρας ἀνήκει εἰς Ρωμοῦνον τινα βουλευτὴν, ὅστις κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ὡμίλησε ἐπὶ 36 ὥρας ὑποστηρίζων τὴν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ Ἰωάννου Βρατιάνου κατηγορίαν. Ἐλπίζομεν ὅπως δήποτε ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι δὲν ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τοῦ Βίσμαρκ, ὅστις κατὰ τὴν διάρκειαν διώρου ὁμιλίας του ἐχρειάσθη νὰ πίῃ 16 ποτήρια κονιὰκ μετὰ ὕδατος ἵνα ἐπιβοηθήσῃ τὴν εὐγλωττίαν του.

* * * *

Τίς ἐκ τῶν ἐπιζώντων μυθιστοριογράφων παρήγαγε περισσότερα μυθιστορήματα;

Κύρια τις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ὄλιφαντ δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον. Ἡ ἐν λόγῳ συγγραφεὺς παρήγαγε μέχρι τοῦδε 73 μυθιστορήματα καὶ 6 βιογραφίας, ἐκτὸς τῆς συνεργασίας της εἰς πλεῖστα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας. Ἡ δεσποινὶς Βράδον παρήγαγε 55 μυθιστορήματα. Ἡ δεσποινὶς Γιοὺγγ 53, ὁ κ. Γουλ. Βλαὲκ 28, ὁ κ. Βεζὰντ 26, ὁ κ. Χάγγαρδ 14. Ἀμερικανός τις πρό τινων ἐτῶν ἀποθανὼν ἔγραψε σχεδὸν 300 αἰσθηματικὰ μυθιστορήματα ἐξ ὧν οὐδὲν σχεδὸν εἶνε ἄξιον λόγου ἀλλ' ἅτινα τῷ ἔφερον εἰσόδημα 150,000 χιλιάδων φράγκων ἐτησίως. Ἀλλ' ὁ παραγωγικότερος ἁπάντων τῶν συγγραφέων θεωρεῖται ὁ Λόπε δὲ Βέγας ἀκμάσας ἀπὸ τοῦ 1562 μέχρι τοῦ 1635 ὅστις ἔγραψε 21,300,000 στοίχων καὶ οὗτινος 1,800 δράματα παρεστάθησαν ἐν τῷ θεάτρῳ. Ὁ Μολτάβαν λέγει ὅτι οὗτος ἔγραφε 15 πράξεις εἰς 15 ἡμέρας ἢ πέντε δράματα κατὰ δεκαπενθημερίαν.

* * * *

Ὑπάρχει ἠλεκτρισμὸς ἐν τῷ ὕδατι;

Ἠλεκτρισμὸς ὑπάρχει πάντοτε ἐν τῷ ὕδατι. Ὁ Μέγας χημικὸς Φαραδεὺς ἀπέδειξεν ὅτι ἑκάστη σταγὼν ὕδατος ὑπάρχουσα ἐν ταῖς βροντούσαις νεφέλαις ἐμπεριέχει ἠλεκτρικὴν δύναμιν ἀρκοῦσαν νὰ πληρώσῃ ὀκτακοσίας χιλιάδας λουγδουνικῶν λαγήνων! Τὰ φαινόμενα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐξηγοῦνται διὰ τῆς θεωρίας ὅτι ὁσάκις τὸ ὕδωρ ἐξατμίζεται καὶ ἰδίως ὅταν ἐμπεριέχῃ ἀναλελυμένα ἅλατα ὁ ἀναθρώσκων ἀτμὸς εἶνε πάντοτε ἠλεκτρισμένος. Συνεπῶς ὁ ἐπὶ τῆς γῆς μέγας ὄγκος τοῦ ὕδατος εἶνε ταμεῖον ἀκένωτον ἠλεκτρισμοῦ.

* * * *

Βλάπτουσι τὰ στενὰ περιτραχήλια;

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Βρεσλὼ ὀφθαλμικῆς σχολῆς παραδίδων ἐπ' ἐσχάτων ὡμίλησε σφοδρῶς κατὰ τῶν στενῶν περιτραχηλίων.

Μέχρι τοῦδε εἶπεν, τῷ παρουσιάσθησαν 300 ἀσθενεῖς, ὧν εἶχε πάθει ἡ ὅρασις μόνη διότι ἔφερον στενὰ περιτραχήλια. Τὰ στενὰ περιτραχήλια πιέζουσι τὰς φλέβας τοῦ τραχήλου καὶ συνεπῶς παραβλάπτουσι τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος ἐν τῇ κεφαλῇ, ὅπερ ἐξασθενεῖ τὴν ὅρασιν.

* * *

Τὸ φῶς τῆς Σελήνης βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς;

Εἶνε πιθανὸν νὰ προσβάλλωνται οἱ ὀφθαλμοὶ ὅσων εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ μένωσι καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὸ φῶς τῆς Σελήνης, οὐχὶ διότι τὸ φῶς της ἔχει καμμίαν ἰδιάζουσαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ; ἀλλὰ διότι πᾶν δυνατὸν καὶ συνεχὲς φῶς βλάπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅταν τοὺς προσβάλλῃ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου. Οἱ ναυτικοὶ ὅταν κοιμῶνται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀποφεύγουσι νὰ ἔχωσι τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὴν σελήνην, ὁ δὲ ἀνὰ τὴν ἔρημον ὁδοιπορῶν ἄραψ ὅταν κατακλιθῇ εἰς τὸ ὕπαιθρον ἵνα ἀναπαυθῇ καλύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐκ φόβου μὴ τυφλωθῶσι. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἡ ἐκ τῆς σελήνης τύφλωσις εἶνε περιοδική τις ὀφθαλμία καὶ οὐδὲν πλέον, τὰ δὲ περὶ αὐτῆς λεγόμενα συνήθως εἶνε μυθολογήματα.

* * *

Τίνες ἐκ τῶν ζώντων μυθιστοριογράφων κερδίζουσι τὰ περισσότερα χρήματα;

Πρῶτος ἔρχεται ὁ Ζολᾶς ὅστις ὑπολογίζεται εἰς κομίζων διὰ τοῦ καλάμου του 300,000 ἐτησίως. Κατόπιν ἔρχεται ὁ Ἄγγλος μυθιστοριογράφος Λάϊδερ Χάγγαρτ ὁ συγγραφεὺς τῆς Κλεοπάτρας Βασιλίσσης τῆς Αἰγύπτου ὅστις κερδίζει ἐκ τῶν μυθιστορημάτων του 125,000 φράγκα·

* * * *

Ποία εἶνε ἡ συντομωτέρα ὁδὸς ἵνα περιέλθῃ τις τὴν ὑδρόγειον;

Ὁ κ. Γ. Φ. Τραὶν κατώρθωσε νὰ περιέλθῃ τὴν γῆν εἰς 59 ἡμέρας. Ἀνεχώρησεν ἐκ νέας Ὑόρκης διελθὼν τὴν Ὑοκσάναν Κόβ, Ναγγασάκι, Χόγκ-Κόγκ, Σιγκαπόρην, Κολόμβο, Ἄδεν, Πορτ-σαΐδ, Βρεντήσιον, Καλαί, Λονδῖνον, Κουϊνσταόυν καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Νέαν Ὑόρκην ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι. Ἀλλὰ διὰ τοὺς συνήθεις περιηγητὰς οἵτινες ἀναχωροῦσιν ἐξ Ἀγγλίας εἶνε προτιμώτερον νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκ Λιβερποὺλ εἰς Μοντρὴλ καὶ νὰ διέλθωσι τὴν Ἀμερικὴν διὰ τοῦ Σιδηροδρόμου τοῦ Εἰρηνικοῦ ἐν Καναδᾷ διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Βανκουβέρ, ἐκεῖθεν νὰ πλεύσωσι πρὸς τὴν Κίναν Αὐστραλίαν καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Καλιφορνίαν μεθ' ὃ νὰ μεταβῶσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Ἀγγλίαν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων. Τὸ ταξείδιον τοῦτο δύναται νὰ γείνῃ εἰς 78 ἡμέρας. Ἐν τούτοις μετὰ τὸ πέρας τῶν Ρωσσικῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀσίας θὰ δυναταί τις ἀναχωρῶν ἐκ Λονδίνου νὰ περιέλθῃ τὴν γῆν ἐντὸς 35 ἡμερῶν καὶ 10 ὡρῶν!

* * * *

Εἰς πόσον βάθος δύναται νὰ φθάσῃ τὸ φῶς ἐν τῇ θαλάσσῃ;

Δοκιμαὶ ἐγένοντο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἵνα βεβαιωθῇ εἰς πόσον βάθος δύναται νὰ φθάσῃ τὸ φῶς ἐντὸς τῆς Μεσογείου. Εἰς ἀπόστασιν δεκαοκτὼ μιλίων ἀπὸ τῆς ξηρᾶς παρὰ τὴν Κορσικὴν ὅπου τὸ ὕδωρ εἶνε καθαρώτατον ἀπεδείχθη τῇ βοηθείᾳ φωτογραφικῶν πλακῶν ὅτι τὸ φῶς φθάνει εἰς βάθος 1,580 μέτρων.

* * *

Ποία εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα γνωστὴ εἰκών;

Εἶνε εἰκὼν παριστῶσα μάχην τινα τῶν Μαγνητῶν γραφεῖσα ὑπὸ Βουλάρχου τοῦ ἀρχαιοτέρου γνωστοῦ ζωγράφου. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἠγοράσθη ὑπὸ Κανδαύλου βασιλέως τῆς Λυδίας κατὰ τὸ 716 π. χ. ἀντὶ ὅσου χρυσοῦ ἤρκει ἵνα σκεπάσῃ τὴν ἐπιφάνειαν της ἢ ἴσου κατὰ τὸ βάρος της. Ἡ πρώτη εἰκὼν παριστῶσα πρόσωπον εἶνε ἡ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Ἀμάσιος ἣν ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος. Ὁ Ἄμασις εἶχε πέμψει τὴν εἰκόνα του ταύτην καὶ ἄλλην τινα ἐκ χρυσοῦ παριστῶσαν τὴν Ἥραν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Κυρήνης 600 περίπου ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Παρομοία εἰκὼν εὑρέθη μούμιας ἀνοιγείσης ἐν Παρισίοις τῷ 1836 φέρουσα Ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν ἐπ αὐτῆς. Ὁ Πολύγνωτος ὅστις μετέβη ἐκ Θάσσου εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 463 π. χ. νομίζεται ὡς ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἱστορικῆς ζωγραφικῆς. Ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος γεννηθεὶς τῷ 460 π. χ. εἶνε ὁ πρῶτον μεταχειρισθεὶς τὰς σκιὰς καταλλήλως πρὸς διάκρισιν τῶν ἀντικειμένων, ἀλλ' ὁ ἐξ Ἡρακλείας Ζεῦξις τὸν ὑπερέβη κατὰ πολὺ εἰς τοῦτο. Ἡ ἀρχαιοτέρα μεσαιωνικὴ εἰκὼν εἶνε παναγία τις κρατοῦσα τὸ βρέφος γενομένη τῷ 885 μ. χ.

Ὅπως δήποτε δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἴπωμεν ὅτε ἡ ζωγραφικὴ ἦτο γνωστὴ ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἱερογλυφικῶν ἤτοι 2122 ἔτη π. χ. καίτοι οἱ Ἕλληνες θεωροῦσιν ὡς ἐφευρετὴν αὐτῆς κόρην ἥτις ἐχάραξεν ἐπὶ τοίχου τὰς γραμμὰς τῆς σκιᾶς τοῦ ἐραστοῦ της ἵνα βλέπῃ πάντοτε τὸ ὁμοίωμά του.

* * *

Ποίαν κηδείαν ἠκολούθησαν περισσότεροι ἄνθρωποι;

Τὴν τοῦ Δουκὸς Οὐέλιγκτων τοῦ νικήσαντος ἐν Βατερλὼ τὸν μέγαν Ναπολέοντα. Τὸ σῶμα τοῦ Δουκὸς ἐτάφη ἐντὸς τῆς μητροπόλεως τοῦ Ἁγίου Παύλου, λέγεται δὲ ὅτι ἠκολούθησαν ἐν ἑκατομμύριον πεντακόσιαι χιλιάδες ἄνθρωποι. Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ἡτῆς κ. Βοὺθ συζύγου τοῦ στρατηγοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς Σωτηρίας ἣν ἠκολούθησαν 500,000 ἄνθρωποι ἐξ ὧν 30,000 ἦσαν μέλη τῆς θρησκείας της.

ΠΟΛΥΥΠΝΙΑ

Ἔχομεν πολλὰ παραδείγματα πολυϋπνίας ἐξ ὧν, χωρὶς νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὰ γεννήσαντα αὐτὴν αἴτια, ἀναφέρομεν τινα.

Κατὰ τὸ 1807 καὶ 1808 ὑπῆρχε νεαρά τις γυνὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ὀνόματι Σάρα Σμὶθ ἥτις προσήλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιστήμης διὰ τοὺς παρατεταμένους ὕπνους της.

Κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1807 ἐκοιμήθη ἐπὶ ἐννέα συνεχεῖς ἡμέρας καὶ ἐξηκολούθησε μετὰ ταῦτα νὰ κοιμᾶται ἐνίοτε ἐπὶ πολλὰ ἡμερονύκτια. Παρόμοιον τι συνέβη, ὀλίγα ἔτη πρότερον ἐν Κοπενάγῃ, εἰς ἑτέραν γυναῖκα. Αὕτη ἀσθενοῦσα εὑρίσκετο ἔν τινι νοσοκομείῳ, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας ἐκοιμήθη ἐπὶ ἕνδεκα ὅλας ἑβδομάδας ἄνευ διακοπῆς. Οἱ νοσοκόμοι προσέπαθησαν νὰ τὴν ἐξυπνήσωσι διὰ τῆς βίας ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐφ' ὅσον τὴν ἔσειον αὕτη ἐφαίνετο κάπως ἀναλαμβάνουσα τὰς αἰσθήσεις της ἀλλ' ἅμα τὴν ἄφινον ἀμέσως ἐβυθίζετο καὶ πάλιν εἰς τὸν λήθαργόν της.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου της δὲν εἶχε λάβει οὐδενὸς εἴδους τροφὴν καὶ ὅμως δὲν συνέβη οὐδεμία ἀλλοίωσις εἰς τὴν μορφήν της. Ὅταν ἔπεσεν εἰς τὸν λήθαργον τοῦτον ἦτο εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν παρὰ δὲ τὴν νεαράν της ἡλικίαν ἦτο παχυτάτη.

Ἄλλος τις ὀνόματι Σαμουὴλ Κλίτων ἔκ τινος πολίχνης πλησίον τοῦ Μπὰθ ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν διαβοήτων ὑπνηλῶν. Ἦτο χειρώναξ ἡλικίας εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν περίπου, καὶ ἐσυνείθιζε πολλάκις νὰ κοιμᾶται ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν ἑβδομάδας.

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1694 ἔπεσεν εἰς βαθεῖαν νάρκην ἥτις διήρκεσε ἐπὶ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὁποίου ἠγέρθη μόνος του καὶ ἐνδυθεὶς μετέβη εἰς τὴν ἐργασίαν του. Μετὰ ταῦτα ἔμεινεν ἐπὶ ἓν σχεδὸν ἔτος χωρὶς νὰ κοιμηθῇ περισσότερον τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀλλὰ κατόπιν κατὰ τὴν 9 Ἀπριλίου ἔπεσεν εἰς ἑτέραν μακροχρόνιον νάρκην. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην οἱ φίλοι του προσεπάθησαν διὰ παντὸς μέσου νὰ τὸν ἐξυπνήσωσι, φλεβοτομήσαντες, κεντήσαντες, καὶ καύσαντες αὐτὸν ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐκοιμήθη ἠδη μέχρι τῆς 7ης αὐγούστου δηλαδὴ ἐπὶ 4 μῆνας παρὰ μίαν ἡμέραν κατόπιν δὲ ἐξυπνήσας καὶ πάλιν μόνος ὡς πρότερον μετέβη εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐργασίαν του ὡσεὶ δὲν εἶχε συμβῆ τίποτε, ἀλλ' ὅταν εἶδε τοὺς ἀνθρώπους καταγινομένους εἰς τὴν συγκομιδὴν ἐξεπλάγη ἐνθυμηθεὶς ὅτι ὅταν εἶχε κοιμηθῇ ἦτο μόλις ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἔσπειρον.

Ἔκτοτε δὲν προσεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀσθενείας του, διότι οὕτω ὀφείλομεν νὰ τὴν ὀνομάσωμεν, μέχρι τῆς 17ης Αὐγούστου τοῦ 1697 καθ' ἣν ἠσθάνθη ρίγος καὶ δυσπεψίαν πρῶτον, εἶτα δὲ ἀπεκοιμήθη καὶ πάλιν καὶ ἐξηκολούθησε κοιμώμενος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ὁ ἰατρὸς προσεκλήθη τότε παρὰ τῶν συγγενῶν του ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ τὸν ἀφυπνίσῃ, πλὴν οὐδὲν κατώρθωσε. Ἔθεσε φιάλην πλήρη ἀμμωνίας εἰς τοὺς ῥώθωνάς του καὶ μετὰ ταῦτα ἔκαμεν ἔγχυσιν ἐντὸς αὐτῶν ἡμισείας περίπου οὐγγίας ἐκ τῆς ἰδίας, οὐδὲν ἄλλο κατώρθωσε παρὰ νὰ κινηθῶσιν ὀλίγον τὰ βλέφαρά του.

Μετὰ δέκα ἡμέρας ἀφεῖλον ἐκ τοῦ βραχίονος του 14 οὐγγίας αἵματος ἀλλ' οὔτε τοῦτο δὲν ὠφέλησε. Ὁ ἰατρὸς τὸν ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν κατὰ τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου. Κύριος δέ τις παρατυχὼν ἐβύθισεν ἐντὸς τοῦ βραχίονός του μακρὰν βελόνην ἀλλ' ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος οὐδὲν ἠσθάνθη. Ἔμεινε ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει μέχρι τῆς 19 Νοεμβρίου ὅταν ἡ μήτηρ του ἀκούσασα αὐτὸν θορυβοῦντα ἔτρεξεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ εὑροῦσα αὐτὸν ἔξυπνον τὸν ἠρώτησε ἂν ἤθελε νὰ φάγῃ. «Ναὶ εἶπε δός μου ὀλίγο ψωμὶ καὶ τυρί.» Ἡ μήτηρ του ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀδελφόν του περὶ τῆς ἀνανήψεως τοῦ πάσχοντος καὶ ἐπέστρεψε μὲ τὸν ἄρτον καὶ τὸν τυρόν. Ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις της ὅταν τὸν εὗρε καὶ πάλιν κοιμώμενον. Κατὰ τὴν ὑποτροπὴν ταύτην ἐκοιμήθη μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ὅτε ἐξύπνησε εἰς καλλίστην σωματικὴν κατάστασιν καίτοι ὀλίγον ἰσχνότερος, καὶ ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν του.

Ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συνέβη εἴς τινα γυναῖκα ἥτις ἔμεινε ἄγρυπνος ἐπὶ πολὺ μακρότερον διάστημα παρ' ὅσον ἐκοιμήθησαν οἱ ὑπνηλοὶ οὗτοι. Αὕτη κατῴκει ἐν Βιέννῃ καὶ παθοῦσα ἐκ νευρικοῦ ἐρεθισμοῦ ἔμεινεν ἄγρυπνος ἐπὶ τρία ὅλα ἔτη. Κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς ἀϋπνίας της ταύτης πολλάκις ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἄνευ τροφῆς χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ οὐδεμίαν ἐνόχλησιν ὡς ἐκ τούτου.

Κ.

ΥΨΗΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Ἡ ἐποχή μας δὲν εἶνε ἡ μόνη καθ' ἣν ἡ ὑψηλοὶ ἄνθρωποι ἀποκτῶσι φήμην ὡς ἐκ τοῦ ἀναστήματός των. Εἰς τὴν ἁγίαν γραφὴν καὶ εἰς τὴν μυθολογίαν πολλοὶ τοιοῦτοι ἀναφέρονται. Οὔτε οἱ γίγαντες οὗτοι φαίνεται νὰ ἦνε τὸ ἀποκλειστικὸν γέννημα ὡρισμένης τινος χώρας, διότι πανταχοῦ ἀνεφάνησαν τοιοῦτοι.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν τινας ἐκ τῶν διασημοτέρων οἵτινες ἀνεφάνησαν ἀπὸ τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος.

Κατὰ τὸ 1600 ἔζη ἐν Χεῖλ τῆς Λανκασιάερ ὁ Ἰωάννης Μίδλετων ὅστις εἶχεν ἐπονομασθῆ υἱὸς τῆς Χεῖλ ὅστις εἶχεν ἀνάστημα 2 μέτρων καὶ 82 ἑκατοστῶν ἦτο δὲ διάσημος διὰ τὴν ὑπεράνθρωπον ῥώμην του. Ὁ Πεὼν ἀναφέρει ὅτι εἶδεν ἄνδρα 3 μέτρων καὶ 15 ἑκατοστῶν. Κατὰ τὸ 1732 περιήρχετο τὴν Εὐρώπην Γερμανός τις οὗ τὸ ἀνάστημα ἦτο 2 μέτρων καὶ 32 ἑκατοστῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐδεικνύετο εἰς ἔκθεσίν τινα τοῦ Λονδίνου δεκαπενταετὴς παῖς οὗ τὸ ἀνάστημα ἀνήρχετο εἰς 2 μέτρων καὶ 13 ἑκατοστῶν. Ἐνῷ κατὰ τὸ 1756 ἐδεικνύετο Ἰταλὸς παῖς μόλις 19 ἐτῶν οὗ τὸ ἀνάστημα ἦν 2 μέτρων καὶ 44 ἑκατοστῶν.

Κατὰ τὸ 1760 ἀπέθανε Ἰρλανδός τις ὀνόματι Κορνήλιος Μακάρδης ὅστις εἶχεν ὕψος 2 μέτρων καὶ 29 ἑκατοστῶν κατεβίβρωσκεν εἰς τὸ γεῦμα του 868 περίπου δράμια κρέατος καὶ ἔφερε εἰς τὸν δάκτυλόν του μετὰ δυσκολίας γυναικεῖον ψέλλιον κοινοῦ μεγέθους.

Ἡ Ἰρλανδία εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν γιγάντων. τοῦτο δὲ δὲν θὰ φανῇ παράδοξον ὅταν σκεφθῇ τις ὅτι οἱ κοινοῦ ἀναστήματος λογιζόμενοι ἐν Ἰρλανδίᾳ θὰ ἐθεωροῦντο παρ' ἡμῖν ὡς γίγαντες. Ἀπὸ τὸ 1882 ἀνεφάνησαν ἐν αὐτῇ πλέον τῶν ἑπτὰ τοιούτων ἅπαντες ὑπερβαίνοντες τὰ 2 44/00 τοῦ μέτρου.

Ἀμερικανός τις ὑπηρέτης ζυθοπωλείου, ἦτο 2 μέτρων καὶ 28 ἑκατοστῶν καὶ ἐζύγιζε 104, ὀκ. καὶ 48 δρ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι συνήθως δὲν εἶνε μακρόβιοι διότι ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ 28 ἔτος οἱ δὲ μακροβιώτεροι μόλις φθάνουσι τὸ τεσσαρακοστόν.

ΕΥΦΥΙΑ ΑΝΘΟΠΩΛΟΥ

Τὰ λευκὰ ῥόδα ἅτινα τιμῶνται τόσον διὰ τὸ ἄρωμά των ἐν Γαλλίᾳ ἦσαν τὰ εὐνοούμενα ἄνθη τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ. Διηγοῦνται δὲ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον περὶ ἀνθοπώλου τινος ὅστις ἔκαμε τὴν τύχην του ἐν

Παρισίοις ἐπωφελούμενος ἐκ τῆς ἀγάπης τοῦ ἐξόχου τούτου μυθιστοριογράφου πρὸς τὰ ἄνθη ταῦτα.

Ἡμέραν τινὰ ἐνῷ ὁ Δουμᾶς ἐκάθητο εἰς τὸν θάλαμόν του κύριός τις παρουσιάσθη πρὸς αὐτὸν κομίζων ὡραίαν ἀνθοδέσμην ἐκ λευκῶν ῥόδων ἣν προσέφερε πρὸς τὸν Δουμᾶ ὡς δεῖγμα θαυμασμοῦ διὰ τὴν μεγαλοφυΐαν του. Πρὶν δὲ ὁ μυθιστοριογράφος προφθάσει νὰ προφέρῃ λέξιν ὁ ἄνθρωπος ἀπῆλθε ἀφεὶς αὐτὸν ἔκπληκτον. Μετὰ ἕνα μῆνα ὁ Μόντε χρίστος εἶχεν ἐκδοθῆ καὶ ὁ ἄνθρωπος παρουσιάσθη κομίζων μεγαλειτέραν ἀνθοδέσμην.

— Τὸ μυθιστόρημά σας, εἶπε, εἶνε Ἀριστούργημα, καὶ ἀπῆλθε καὶ πάλιν ὡς πρίν.

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα παρίστατο ὁ Ἀντώνιος καὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο εἶχε καταστῆ τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας· ὁ δὲ ἄγνωστος ἦλθε καὶ πάλιν κομίζων ἔτι μεγαλειτέραν ἀνθοδέσμην καὶ ἀναφωνῶν:

— Τὸ δρᾶμα σας εἶνε θαυμάσιον.

— Ἀλλά τις εἶσθε, ἐψιθύρισεν ὁ Δουμᾶς ὅστις ἐπεθύμει νὰ μάθῃ τις ἦτο ὁ μυστηριώδης οὗτος ἄνθρωπος. Οὐδείς, ἀπεκρίθη ὁ ἄγνωστος, εἶμαι τόσον ἄσημος ὅσον ἠμεῖς εἶσθε ἔνδοξος. Ὀνομάζομαι ἁπλῶς Αὔγουστος.

Ὁ Αὔγουστος μετὰ ταῦτα δὲν ἐφάνη πλέον ἀλλὰ τρεῖς μῆνας βραδύτερον ὁ Δουμᾶς ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο, ὅταν περιπατῶν ἡμέραν τινὰ παρετήρησεν ἐπιγραφὴν ἄνωθεν ἀνθοπωλείου τινος ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Ἀνθοπωλεῖον Αὐγούστου εἰδικοῦ προμηθευτοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ.

— Τί νὰ σᾶς εἴπω ἀγαπητὲ Διδάσκαλε, εἶπεν ὁ ἀνθοπώλης ἐξηγῶν πρὸς τὸν Δουμᾶ τοὺς λόγους δι' οὓς ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ ὀνόματός του, εἶχον ἀνοίξει τὸ κατάστημα τοῦτο πρὸ τριῶν ἐτῶν ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ κερδίσω οὔτε τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἄφ ὅτου ἔθεσα τὸ ὄνομά σας ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς μου τὰ πράγματα ἤλλαξαν καὶ κερδίζω μὲ τὸν σάκκον τὰ χρήματα.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΝΗΣΤΗΡΑΣ

Πρέπει νὰ συμφωνῆτε πάντοτε μὲ τοὺς πατέρας τῶν κορασίων ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ μὲ τὰς μητέρας των εἰς τὰ θρησκευτικά.

Μὴ γράφεται πολλὰ αἰσθήματα εἰς τὰς ἐπιστολάς σας διότι τρέχετε κίνδυνον νὰ τὰ ἀκούσητε ἐπαναλαμβανόμενα πρὸς ἡμᾶς ὅταν πολλὰ ἔτη μετὰ τὸν γάμον σας ἡ σύζυγός σας νομίσῃ πρέπον νὰ σᾶς τιμωρήσῃ. Ἐπανέρχεσθε ἐνωρὶς εἰς τὴν οἰκίαν σας κατὰ τὴν ἑσπέραν καὶ μὴ περιμένετε νὰ σᾶς διώξῃ ἡ μνηστή σας διὰ τῶν χασμημάτων της διότι τοῦτο δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ ψυχρότητα ἐκ μέρους της. Ἂν κατὰ τὴν πρώτην σας ἐπίσκεψιν πρὸς ἐκείνην ἦν προτίθεσθε νὰ ζητήσητε εἰς γάμον τὴν εὕρητε ψυχρὰν καὶ ἀδιάφορον ἀπέλθετε ταχέως καὶ μὴ ἐπανέλθετε πρὶν παρέλθῃ πολὺς καιρὸς διότι ὅταν ἡ κόρη αἰσθάνηται ἀδιαφορίαν πρός τινα εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ εὐαρεστηθῇ ἀπὸ αὐτόν. Ὅταν κάμνῃ ψῦχος λέγετε «καλὴν νύκτα» καὶ ἀπέρχεσθε ἀμέσως καὶ μὴ κρατεῖτε τὰς δεσποινίδας πλησίον ἀνοικτῶν θυρῶν διότι ἂν κρυολογήσωσι χάριν σας καὶ πάθωσι ἀπὸ χρόνιον βῆχα ἀλλοίμονον εἰς τὰ ὦτα σας ὅταν τὰς νυμφευθῆτε. Φροντίζετε ἵνα ἅπασαι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι τῆς ὑφηλίου τὰς ὑπερβαίνουσι κατὰ τὴν γνώμην σας κατὰ δέκα τουλάχιστον ἔτη. Μὴ πατήσητε ποτὲ τὸ κυνάριόν των. Κηρύττετε πᾶσαν ἄλλην γυναῖκα πλὴν τῆς ἀγαπητῆς σας δυσειδῆ ἂν ὅμως ἀναγκασθῆτε νὰ εἴπητε ἡ τάδε ἢ ἡ τάδε εἶνε ὡραία προσθέσατε ὅτι ὁμοιάζει πρὸς ἐκείνην μεθ' ἧς εὑρίσκεσθε εἰς συνομιλίαν. Ἂν πράξητε ταῦτα πάντα εἶσθε σχεδὸν βέβαιος ὅτι θὰ κερδίσητε τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς μελλονύμφου σας.

ΠΟΣΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΙΜΩΜΕΘΑ

Πόση ὥρα ὕπνου χρησιμεύει εἰς ἕκαστον ἵνα ἀνανεωθῶσιν αἱ δυνάμεις του εἶνε ζήτημα ὅπερ δέον νὰ λύῃ ἕκαστος ἀτομικῶς· ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παιδία δύναμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ἀφίωνται ἐλεύθερα νὰ κοιμῶνται ὅσον θέλουν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην πολλοῦ περισσοτέρου ὕπνου ἢ οἱ μεγάλοι, ὡς εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ὅσον παρέρχεται ἡ ἡλικία ἐπὶ τοσοῦτον κοιμᾶται τις ὀλιγώτερον, πάντοτε ἀναλόγως τῆς κράσεως του.

Ἡ διαφορὰ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὕπνου εἰς ἕκαστον ἄτομον εἶνε μεγάλη καὶ ποικίλη. Οὕτως ὁ ἰατρὸς Γκοὺχ ποιεῖται κάπου μνείαν ἀνθρώπου ὅστις καίτοι κοιμᾶται μόλις δεκαπέντε λεπτὰ τῆς ὥρας καθ' ἑκάστην ἐν τούτοις χαίρει ἄκραν ὑγείαν. Ὁ Βαῖ ἐν τῇ λογικῇ του ἰατρικῇ ὁμιλῶν περί τινων ἱεραποστόλων τῆς Κίνας λέγει ὅτι οὗτοι κατώρθωσαν νὰ ἐλαττώσωσιν εἰς ἐλάχιστον βαθμὸν τὰς ὥρας τοῦ ὕπνου των ἵνα τοῖς μένει πλειότερος χρόνος πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς ἀποστολῆς των.

Ὅταν ἀναγκάζωνται νὰ ἀναπαυθῶτι κατακλίνονται ἐνδεδυμένοι ἐπί τινος κλίνης θέτοντες ὀρειχαλκίνην λάγηνον ἐπὶ τοῦ στήθους των καὶ κρατοῦντες ἄνωθεν αὐτῆς σφαῖραν. Ἅμα λοιπὸν ἀποκοιμηθῶσιν ἡ σφαῖρα πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν των εἰς τὴν λάγηνον καὶ τοὺς ἐξυπνᾷ, θεωροῦσι δὲ ὅτι τόσος ὕπνος εἶνε ἀκριβῶς ὅσος τοῖς χρησιμεύει πρὸς ἀνάπαυσιν τοῦ σώματός των. Ἐπίσης ἀναφέρει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ὅτι ὁ Πιχεγρὼν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν του εἰς Ὁλλανδίαν οὐδέποτε ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος ἐκοιμήθη περισσότερον τῆς μιᾶς ὥρας εἰς τὰς εἰκοσιτέσσαρας· τὸ αὐτὸ περίπου διηγοῦνται περὶ Καρόλου τοῦ δωδεκάτου τῆς Σουηδίας. Ἐπίσης ὁ Ἰάκωβος Τεῖλορ διῆλθε τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου του κοιμώμενος τρεῖς ἕως τέσσαρας ὥρας καθ' ὅλον τὸ ἡμερονύκτιον. Ὁ δὲ Ναπολέων ὁ πρῶτος καθ' ὅλον τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ στάδιον ἐκοιμᾶτο μόλις τέσσαρας ἕως πέντε ὥρας κατὰ τὸ ἡμερονύκτιον· οὗτος ἀναφέρουσι ὅτι ἠδύνατο νὰ κοιμηθῇ ὁπόταν ἤθελε. Ὁ μέ-

γας χειροῦργος Ἰωάννης Χάντερ ἐκοιμᾶτο τέσσαρας ὥρας κατὰ τὴν νύκτα καὶ μίαν μετὰ τὸ γεῦμα. Ὁ δὲ Σὶρ Ἰωάννης Σινηλὲρ διηγεῖται ὅτι ἐγνώρισεν ἄνθρωπον ὅστις ἔφθασεν τὸ ἐννενηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ὅστις οὐδέποτε καθ' ὅλον του τὸν βίον ἐκοιμήθη πλειότερον τῶν τεσσάρων ὡρῶν καθ' ἑκάστην.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Οὐάλτερ Σκὼτ λέγει ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἵνα ἀναπαυθῇ ἐντελῶς εἶχεν ἀνάγκην ὀκτὼ ὡρῶν ὕπνου τοὐλάχιστον. Ὁ Σούδεῦ εἶχεν ἀνάγκην δέκα. Ὁ δὲ Γουλιέλμος Τζὼνς λέγει συμβουλεύων τοὺς μαθητάς.

Ἑπτὰ ὥρας νὰ κοιμᾶσαι καὶ ἑπτὰ νὰ μελετᾶς
Δέκα δίδε εἰς τὸν κόσμον κἰ ὅλας εἰς τὰς προσευχάς.

ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Συνοικέσιον ἐκ τοῦ προχείρου.

Ἰατρός τις ὅστις πρό τινος εἶχε σώσει Ἰταλίδα κυρίαν ἐξ ἐπικινδύνου ἀσθενείας παρεκλήθη ὑπ' αὐτῆς νὰ τῇ δώσῃ τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐπισκέψεων του.

— Κυρία μου, εἶπεν ὁ ἰατρός, εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀφίνω πάντοτε τοὺς πελάτας μου νὰ μοὶ δίδωσι ὅτι ἐπιθυμοῦσι.

— Ἔχει καλῶς! Ἀπεκρίθη ἡ κυρία δίδουσα αὐτῷ τὴν κενὴν δεξιάν της ἐνῷ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἐκράτει τὰ χρήματα, λάβετε τὴν ἀμοιβήν σας.

— Ὁ ἰατρὸς ἔλαβε τὴν χεῖρα καὶ τὴν ἔσφιγξεν περιπαθῶς ἐνῷ ἡ εὐφυὴς Ἰταλὶς προσέθηκε παρουσιάζουσα τὰ χρήματα.

— Βλέπετε πόσον εὐκόλως ἠδυνάμην νὰ ἐπωφεληθῶ ἐκ τῆς ἀποκρίσεως σας καὶ νὰ μὴ σᾶς δώσω τίποτε;

— Ἐξ ἐναντίας κυρία μου ὑπέλαβεν ὁ ἰατρὸς μὲ ὠφελήσατε μεγάλως διότι μὲ ἀπηλλάξατε νὰ ἀρνηθῶ τὰ χρήματα σας καὶ νὰ ζητήσω τὴν χεῖρα σας ἣν ἀφοῦ μόνη μοὶ τὴν ἐδώσατε ἐννοῶ νὰ τὴν κρατήσω ἤδη.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνομιλίας ταύτης ἦτο, ὡς εὐκόλως δύναταί τις νὰ μαντεύσῃ, τὸ συνοικέσιον.

* * *

Ἠλεκτρικὴ ῥάβδος.

Ἐφευρέθη ἠλεκτρικὴ βακτηρία ὑπὸ Παρισινοῦ τινος ἥτις ἀποβαίνει χρησιμωτάτη εἰς τοὺς ἠναγκασμένους νὰ διέρχωνται νύκτωρ ἐπικίνδυνα μέρη. Ἅμα τῇ ἐπαφῇ τῆς ῥάβδου ταύτης ὁ ἐπιτιθέμενος καθ' ἡμῶν λαμβάνει τοιοῦτον τιναγμὸν ὥστε ἀναγκάζεται νὰ τραπῇ εἰς φυγήν.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Τηλέφωνον.—Ἱδρύθη τηλέφωνον μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Σικάγκου δι' οὗ ἄνθρωποι ἀπέχοντες χίλια μίλια ἀλλήλων δύνανται νὰ συνομιλῶσι ὡς νὰ εὑρίσκοντο ἐντὸς τῆς αὐτῆς αἰθούσης. Μετὰ τοῦτο ἔρχεται τὸ ἀπὸ Παρισίων εἰς Μασσαλίαν ὅπερ συνδέει τὴν ἐπίσης οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀπόστασιν τῶν 563 μιλίων.

Ἀερόλιθος ἐν Ἀμερικῇ.—Ἐν Ἀμερικῇ κατέπεσεν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἀερόλιθος ἑβδομήκοντα περίπου ὀκάδων βάρους. Ἐκ τῆς γενομένης ἀναλύσεως ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ συστατικὰ αὐτοῦ εἶνε ἰδίως χρώμιον, σίδηρος, καὶ διάφοροι ἄλλαι ὕλαι.

Ὁ παραγόμενος χάρτης.—Μέχρι τοῦ 1886 ἅπαντα τὰ χαρτοποιεῖα τοῦ κόσμου παρήγαγον ὁμοῦ 62,400,000. στατῆρας τουρκικοὺς χάρτου, σήμερον ἡ παραγωγὴ ὑπολογίζεται εἰς 75,000,000. καὶ ὁσημέραι αὐξάνει.

Η ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Εἶνε ἀληθῶς ἀπελπισία ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον ἡμῶν, καθ' ἑκάστην ἔχομεν παράπονα συνδρομητῶν τῶν ὁποίων τὰ ἀποστελλόμενα τακτικώτατα παρ' ἡμῶν φύλλα ἀπόλλυνται· πῶς; ἀγνοοῦμεν. Καὶ ὁτὲ μὲν γίνεται τῶν φύλλων ἰδιοποίησις, ὁτὲ δὲ ἐπιστροφὴ μετὰ δηλώσεως, ὅτι εἶνε ἄγνωστος ἢ ἀπέθανε ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, ἐνῷ μόλις τὴν προτεραίαν ἐστάλη ἡμῖν ἐπιστολὴ δι' ἧς παρεκάλει ἡμᾶς ὁ ἄγνωστος ἢ ὁ ἀποβιώσας οὗτος κατὰ τοὺς ταχυδρόμους μας ὅπως ἐγγραφῇ συνδρομητής. Πρέπει νὰ ληφθῇ πλέον ἓν μέτρον διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου, ὅπερ εἶνε τὸ χειρότερον ταχυδρομεῖον τοῦ κόσμου, καὶ νομίζομεν ὅτι ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Ι. Γεωργαντᾶς τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζει ἱκανότης καὶ εὐσυνειδησία περὶ τὸ καθῆκον, θὰ πράξῃ εὐχῆς ἔργον νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ταχυδρομικοὺς ἐκείνους ἐπιστάτας τοῦ κράτους, οἱ ὁποῖοι πάντη ἀνευλαβεῖς πρὸς τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, παρακρατοῦσι τὰ φύλλα καὶ δὲν ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς ἐκείνους πρὸς οὓς ἀπευθύνονται. Ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὕτη, ὅπερ δὲν πιστεύομεν, προτρέπομεν τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν τῶν ὁποίων τὸ φύλλον καθυστερεῖται, νὰ ἐξεγερθῶσι κατὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν τοῦ τόπου των, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν μὴ ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος των ἢ τοῦ τῶν διανομέων των, ὑπέχουσι βαρεῖαν τὴν εὐθύνην.

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς κ. κ. Γεώργιον Ταξιόπουλον δικηγόρον ἐν Πειραιεῖ καὶ Σπήλιον Κωνσταντόπουλον φοιτητὴν ἐκ Σπάρτης διὰ τὴν ἣν ἔδειξαν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν ἀποστείλαντες ἡμῖν διπλῆν συνδρομήν.

Κον Μ. Ψ. Κωνσταντινούπολιν.—Ν. Π. Ὀδησσόν. —Ο. Ζ. Ζάκυνθον.—Π. Μ. Ἀργοστόλιον.—Λ. Μ. Κύμην.—Ι. Μ. Ληξούριον.—Θ. Ν. Καλάμας.—Θ. Μ. Χαλκίδα.—Ν. Ι. Π., Κ. Ε. Κ. Σπάρτην. Ι. Σ. Πάτρας.—Α. Κ., Μ. Α., Ι. Κ. Σῦρον.—Γ. Λ., Σ. Μ., Δ. Π. εὐέλπιδας Πειραιᾶ.—Ξ. Σ. Κόρινθον. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν,

Κον Π. Δ. Πορτ—Σαϊδ· ἀντιπρόσωπος ἡμῶν αὐτόθι εἶνε ὁ κ. Δ. Κ. Χαλδούπης εἰς ὃν παρακαλεῖσθε νὰ πληρώσητε τὴν συνδρομὴν ἡμῶν. Γ. Κ. Νάξον· φύλλα ἀπεστείλαμεν ἀλλὰ ἐκρατήθησαν ταῦτα φαίνεται ἐν τῷ ταχυδρομικῷ γραφείῳ Νάξου.